

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	2015898438
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2015898438.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného U. B. pre trestný čin profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, 129 bod 1 a 2, 130 štvrtý prípad a 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za ktoré bol odsúdený rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt z 23. septembra 2013, sp. zn. 7 Hv 25/13p a tieto rozhodnutia boli uznané a nariadené vykonať na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 8. apríla 2014, sp. zn. 3Ntc 2/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2014, sp. zn. 6 Urto 4/2014, na neverejnom zasadnutí 30. marca 2016 prerokoval sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. januára 2016, sp. zn. 6Ntc 19/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného U. B. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. januára 2016, sp. zn. 6Ntc 19/2015, podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. žiadosť odsúdeného U. B., nar. XX. T. XXXX v Q., o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Uznesenie ihneď po jeho vyhlásení napadol sťažnosťou odsúdený, ktorú osobne a aj prostredníctvom obhajcu odôvodnil 27. januára, 8. februára, 16. februára a 22. marca 2016. V nich je poukázané na to, že u neho sú splnené podmienky na jeho podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po vykonaní polovice z uloženého trestu, lebo v jeho prípade ide o prečin. Nie je možné vychádzať z toho, že má vykonať 2/3 z uloženého trestu. Dvakrát bol odsúdený na území Rakúskej republiky, no prevzatý bol iba rozsudok, sp. zn. 7 Hv 25/13p. Rozsudky nadväzovali na seba z dôvodu, že trestná činnosť bola spáchaná v krátkej dobe a nedošlo k prekvalifikovaniu týchto činov a bol mu uložený trest 4 roky, teda vo vyššej sadzbe. Podľa platných zákonov v Slovenskej republike aj s ohľadom na výšku škody nejde o zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. Zamietnutím jeho žiadosti došlo k porušeniu jeho práv. Krajský súd v Trnave nebol na konanie príslušný, lebo nebolo preukázané, že mal trvalý pobyt na adrese Y. XX v A.. Žiada preto o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažnosti odsúdeného boli na vedomie zaslané Krajskej prokuratúre v Trnave 17. februára 2016, ktorá doposiaľ nevyužila právo na vyjadrenie sa k nim. Sťažnosť spolu so spismi, sp. zn. 3Ntc 2/2014, 6Ntc 8/2015 a 6Ntc 19/2015, bola Najvyššiemu súdu predložená 9. marca 2016.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade včas podanej sťažnosti a predložených spisov v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon č. 549/2011 Z.z.) na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd nebol oprávnený skúmať príslušnosť krajského súdu na rozhodovanie o uznaní cudzieho rozhodnutia. Rozsudok ohľadne tejto otázky je už právoplatný a súčasná sťažnosť bola podaná proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

O žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu uznaným rozsudkom súdu Rakúskej republiky rozhodoval Krajský súd v Trnave. Teda ten súd, ktorý rozhodol aj o uznaní cudzieho rozhodnutia. Podľa súčasne platnej právnej úpravy v Slovenskej republike vo veci konal a rozhodoval príslušný krajský súd, lebo tak stanovuje špeciálny zákon.

Žiadosti odsúdeného zo 17. septembra 2015 o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z uznaného cudzieho rozsudku bola Okresným súdom Trnava 12. novembra 2015 postúpená na vybavenie Krajskému súdu v Trnave, ktorému bola zaslaná aj ďalšia obdobná žiadosť odsúdeného z 24. novembra 2015.

O týchto žiadostiach príslušný súd nerozhodol v primeranej lehote, lebo od 7. októbra 2015 do 21. decembra 2015 bol spis zapožičaný Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky za účelom posúdenia podnetu odsúdeného na podanie dovolania.

Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. júla 2015, sp. zn. 6Ntc 8/2015, ktorým mu bola zamietnutá žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky z uznaného cudzieho rozsudku, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky z 8. septembra 2015, sp. zn. 2 Urtost 1/2015.

O žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bolo rozhodnuté až 21. januára 2016 na verejnom zasadnutí. Zákonná lehota 60 dní od doručenia žiadosti (§ 415 ods. 3 Tr. por.) nebola dodržaná pre iné konanie vyvolané podnetom odsúdeného na podanie dovolania zo strany Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Verejného zasadnutia sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry, odsúdený a jeho obhajca, ktorí boli o ňom včas vyrozumení, resp. predvolaní. Pred rozhodnutím súd odsúdeného vyslúchol a vykonal predložené a vyžiadané listinné dôkazy.

Na základe takto vykonaného dokazovania zákonný senát krajského súdu rozhodol napadnutým uznesením. V odôvodňujúcej časti v dostatočnom rozsahu je poukázané na relevantné skutočnosti vyplývajúce z dôkazného materiálu, ktorý mal krajský súd k dispozícii. Z neho je zrejmé, že odsúdený

výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov nastúpil 17. júla 2014, do ktorého mu bol započítaný výkon trestu v Rakúskej republike od 19. októbra 2013 o 19.49 hod. do 17. júla 2014 o 10.00 hod, teda vrátane doby jeho prevozu na územie Slovenskej republiky. Ku dňu rozhodovania krajského súdu o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (21. januára 2016), ale aj ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu krajského súdu (23. marca 2016) odsúdený z uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov doposiaľ vykonal 2 roky a 3 mesiace, resp. 2 roky a 5 mesiacov. Zákonnú formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu odsúdený splní až po vykonaní 2/3 (32 mesiacov) z uloženého trestu odňatia slobody, ktorá bude splnená až 19. júna 2016.

V zmysle § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Odsúdený bol uznaný za vinného z trestného činu, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody od 1 roka do 10 rokov. Podľa § 11 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na túto trestnú sadzbu je potrebné uvedený trestný čin považovať za zločin. Najvyšší súd sa preto stotožnil s argumentáciou v uznesení krajského súdu a preto v podrobnostiach naň odkazuje.

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že krajský súd v súlade so zákonom rozhodol, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu odňatia slobody zamietol, čo aj príliehavým spôsobom odôvodnil.

Uvedené neodôvodňuje zmenu napadnutého uznesenia. Najvyšší súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.